

Ημέρα αποφυλάκισης

Αδύνατη η περιγραφή
Τα λόγια της ανακοίνωσης της διευθύντριας
Η ειδοποίηση στην τελευταία συνομιλία από το καρτοτηλέφωνο
Δύο σάκοι έτοιμοι από μέρες
Μία ελαφρά ενοχή, προς εκείνους που έμεναν πίσω
Κι ωστόσο, μου έσφιγγαν αληθινά το χέρι
Μία ζωή που έμενε πίσω
Μία άλλη που ξεκίναγε
Ένα τελευταίο βλέμμα στο προαύλιο
Βαριά βήματα
Φορτωμένα συναισθήματα
Χαιρετώ το φρουρό της πύλης
Η μάνα μου αμήχανη
Σοκαρισμένη κι αυτή
Φορτώνω τα πράγματα
Ξεκινάμε
Αφού σιγουρεύομαι ότι απομακρυνθήκαμε αρκετά,
της ζητώ να κάνει δεξιά
Ξεσπάω
Μέσα στους λυγμούς η λύπη και η χαρά μου

Φτάνουμε στο σπιτάκι
Το είχα νοικιάσει στην τελευταία άδεια
Μένω μόνος μου μαζί του
Κλείνω την πόρτα χωρίς να κλειδώσω
Δεν θα ξανακλειδώσω ποτέ καμία πόρτα
Δεν θα ξανακλειδώσω ποτέ καμία γαμημένη πόρτα
Και το βράδυ την ανοίγω και -έτσι απλά- βγαίνω
Παίρνω ένα παγωτό από το περίπτερο
Πύραυλο
Και γυρνώντας, βλέπω τα αστέρια
Έχω επτά χρόνια να δω τα αστέρια
Ήμασταν κλειστά την ώρα που αυτά βγαίνανε βόλτα στον ουρανό
Τώρα είμαι μαζί τους
Τα κοιτάω και τους μιλάω
Μου 'χουνε λείψει
Υπομονή
Θα' ρθει κάποτε η στιγμή
Να' στε καλά ψυχούλες μου
Είστε όλη μου η ζωή